Súd:	Okresný súd Trenčín
Spisová značka:	10C/610/2002
Identifikačné číslo súdneho spisu:	
Dátum vydania rozhodnutia:	15. 06. 2006
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr Viera Škultétyová
ECLI:	

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Vierou Škultétyovou v právnej veci navrhovateľky L. H., bytom T., H. XXX/XX,. občianky SR, zastúpenej JUDr. J. L., advokátom so sídlom T., N.. S.. A. XX. proti odporcovi "S. O. S. s.r.o." so sídlom T., M. N. XX,. IČO XXXXXXX,. zastúpenej JUDr. J. K., advokátom so sídlom T., L. X/XXX. o ochranu osobnosti t a k t o

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý zabezpečiť na vlastné náklady v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku odvysielanie príspevku v relácii T. v T. T. s jeho zaradením po dobu 24 hodín od premiéry v každej jeho repríze s nasledovným obsahom:

"T. T. oznamuje, že informácie, ktoré boli odvysielané v relácii T. v dňoch 16. a 17.04.2002 a v ktorých bolo uvedené, že T. T. ďakuje poslancovi M. zastupiteľstva Ing. J. M., ktorý mal v jednej reportáži upozorniť na indície zneužívania médií na nelegálne podnikateľské aktivity L. H., že táto zatiaľ interná pracovníčka televízie bez vedomia svojho zamestnávateľa zneužívala služobný internet, počítač, telefón a inú telekomunikačnú techniku na svojho podnikateľské aktivity pre firmu L. v oblasti sprostredkovania práce do G., ale aj v tuzemsku, že vedenie T. T. má v tejto súvislosti k dispozícii relevantné písomné dôkazy, ktoré postačujú na to, aby so spomínanou L. H. bol okamžite rozviazaný pracovný pomer za hrubé porušovanie

pracovnej disciplíny a že sa prípad vyšetruje, nie sú pravdivé a T. T. sa touto cestou za odvysielanie týchto informácii L. H. ospravedlňuje."

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke titulom nemajetkovej ujmy 20.000,-Sk, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa návrh z a m i e t a.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 31.720,-Sk, do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám JUDr. J. L..

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť zabezpečiť na vlastné náklady odvysielanie príspevku v relácii T. v T. T. s jeho zaradením po dobu 24 hodín od premiéry, ktorým odporca odvolá pravdivosť informácii zverejnených v odvysielanej relácii T. v dňoch 16. a 17.04.2002 o jej osobe, za ich odvysielanie sa jej ospravedlní a titulom nemajetkovej ujmy v peniazoch jej zaplatí 200.000,-Sk. Uviedla, že na základe pracovnej zmluvy zo dňa 07.09.2001 pracovala

u odporcu vo funkcii redaktorka - manažérka, ku skončeniu pracovného pomeru došlo okamžitým skončením z jej strany podaním zo dňa 16.05.2002. Počas trvania jej pracovného pomeru odporca v dňoch 16. a 17.04.2002 v relácii T. opakovanej 24 krát odvysielal príspevok o jej osobe, ktorý nebol pravdivý, čím došlo k zásahu do jej práva na ochranu osobnosti, v značnej miere bola znížená jej dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti. Opodstatnenosť výšky peňažnej satisfakcie odôvodnila tým, že nepravdivé informácie boli šírené opakovane každú hodinu po dobu 24 hodín ako i okruhom osôb, ktoré si pri takomto časovom rozložení opakovaného vysielania mohli tento príspevok vypočuť. V dôsledku zverejnenej informácie ju mnohé osoby z jej okolia oslovovali s tým, prečo postupovala a konala takým spôsobom ako bolo zverejnené a ona musela vysvetľovať, že ide o neoprávnený útok na jej osobu a zásah do jej osobnostných práv. Zverejnenie nepravdivých informácii malo negatívny vplyv na jej ďalšie pracovné zasadenie.

Odporca žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že všetky informácie od vysielané v relácii T. v dňoch 16. a 17.04.2002 o osobe navrhovateľky sú pravdivé. Navrhovateľka bez vedomia odporcu zneužívala služobný internet, PC, telefón a inú telekomunikačnú techniku pre svoje súkromné účely, ktoré vzhľadom na množstvo a charakter sú jednoznačne podnikateľskými aktivitami, o čom má odporca relevantné písomné dôkazy. Zo strany navrhovateľky došlo k porušovaniu pracovnej disciplíny, ktorej intenzita bola značná, trvala dlhší čas, bola premyslená a bola dôvodom pre okamžité rozviazanie pracovného pomeru.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov P. K., R. G., E. S., C. Š., E. P., Š. H., Mgr. V. H., M. B., oboznámil výpis z obchodného registra odporcu, pracovnú zmluvu navrhovateľky zo dňa 27.12.2001, preradenie na inú prácu zo dňa 27.03.2002, oznámenie o okamžitom skončení pracovného pomeru zo dňa 16.05.2002, listinné dôkazy odporcu z č.l. 32-59, dodatok č. 1 k pracovnej zmluve, zápisnicu zo zasadnutia komisie spoločenských vzťahov a regionálneho rozvoja pri M. v T. zo dňa 06.05.2002, videokazetu a doslovný prepis videokazety, D. nosič a doslovný prepis DVD nosiča, spis tunajšieho súdu sp. zn. 12C/709/2002, zápisnicu z pracovnej porady zo dňa 27.03.2002, výpis z telefónnej stanice z č.l. 101-115, lekársku správu z č.l. 120-121, výpis zo živnostenského registra z č.l. 141, výpis z obchodného registra z č.l. 149, ostatný obsah spisu a zistil tento skutkový stav veci:

Na základe pracovnej zmluvy zo dňa 27.12.2001 a nedatovaného dodatku č. 1 k pracovnej zmluve bola navrhovateľka u odporcu zamestnaná vo funkcii redaktorka - manažérka. Pracovný pomer bol uzavretý na dobu určitú od 02.01.2002 do 30.06.2002. Podaním zo dňa 27.03.2002 odporca preradil navrhovateľku na prácu manažérky direct marketingu z dôvodu nerešpektovania pokynom riaditeľa a častých moderátorských a redakčných chýb a na pracovnej porade uviedol, že navrhovateľku už tretí krát po pracovnej dobe vo večerných hodinách nachytal a vzhľadom na opakované prípady telefonovania do zahraničia jej vyčítal, že žiadny klient nepracuje vo večerných hodinách, zakázal súkromné telefonovanie a považoval ho za porušovanie pracovnej disciplíny. Rovnako uverejňovanie inzerátov na sprostredkovanie práce firmy L.. bez zmluvy o prenajatí vysielacieho času považuje za hrubé porušenie marketingovej disciplíny, čím odporca prišiel o cca 15.000,-Sk. Navrhovateľka následne odišla z pracoviska. Odporca dal preveriť obsah služobného počítača navrhovateľky, keď konštatoval, že jej výkonnosť za uplynulé dva mesiace poklesla. Navrhovateľka podaním zo dňa 16.05.2002 okamžite skončila pracovný pomer s odporcom podľa § 69 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce z dôvodu nevyplatenia mzdy za mesiac apríl 2002.

Z pripojenej videokazety súd zistil, že odporca v dňoch 16. a 17.04.2002 opakovane odvysielal v T. T. reláciu T., kde bol uverejnený príspevok s týmto textom:

"T. T. touto formou ďakuje poslancovi M. zastupiteľstva Ing. J. M., ktorý v jednej reportáži upozornil na indície zneužívania médií na nelegálne podnikateľské aktivity L. H.. Táto zatiaľ interná pracovníčka televízie bez vedomia svojho zamestnávateľa zneužívala služobný internet, počítač, telefón a inú

telekomunikačnú techniku na svoje podnikateľské aktivity pre firmu L. v oblasti sprostredkovania práce do G., ale aj v tuzemsku. Vedenie T. T. má v tejto súvislosti k dispozícii relevantné písomné dôkazy, ktoré postačujú na to, aby so spomínanou L. H. bol okamžite rozviazaný pracovný pomer za hrubé porušovanie pracovnej disciplíny. Prípad sa vyšetruje."

Z pripojeného DVD nosiča súd zistil, že vo februári 2002 bola odvysielaná reportáž v relácii "T.", kde po otázke zamestnankyne odporcu E. S. v znení: "Ešte keď sme pri tých novinách, tak už len posledná téma, a síce časopis alebo noviny, ktoré patria, podliehajú, M. Ú., "I. T.". Vy ste na dnešnom mestskom zastupiteľstve, vystúpil s tým, že ste tam objavil opätovne nejaký inzerát, komerčný inzerát, takže kde je vlastne problém?", odpovedal Ing. M., poslanec M. T.: "Už na niekoľkých zasadanie regionálneho rozvoja sa hovorilo o tom, že "I." sú informačné noviny M. T.. Niekoľko krát v minulom roku sa tam objavila informácia komerčného charakteru ohľadom brigád v G.. A proste myslím si, že nie to vhodné, aby noviny, ktoré sú mestské a informačného charakteru takýmto spôsobom "možno si privyrábali", alebo dávali takéto inzeráty, ktoré nesúvisia podľa mňa s chodom mestského úradu." Na následnú otázku E. S.: "Šéfredaktorka I. T. povedala, že vlastne ten inzerát je tam na základe nejakého odobrenia pána viceprimátora M., to znamená, že porušil nejaké tie stanovy?" Ing. M. uviedol: "Pokiaľ pán viceprimátor je v redakčnej rade alebo v podstate patria mu noviny I., tak si myslím, že jednoznačne poručil týmto ustanovenie, ktoré mu patria.".

Navrhovateľka ako účastníčka konania uviedla, že jej náplňou práce u odporcu bolo pripravovať dennú reláciu T. a súčasne videotext v T. T., kde sa zverejňovali kultúrne podujatia, ktoré sa v T. uskutočňovali, dôležité telefónne čísla, aktuálne informácie o T., reklamy niektorých spoločností a podobne. Z vlastnej iniciatívy chcela do videotextu zaradiť i ponuky pracovných miest, túto koncepciu pripravila, predložila ju riaditeľovi, ktorý ju neschváli, a preto do tejto iniciatívy upustila. Potvrdila, že pre svojich priateľov občas podala nejaký inzerát, prípadne záujemcom oznámila kontakt na agentúru, ktorá sprostredkováva prácu a na túto činnosť občas využila i služobný počítač a internet. V žiadnom prípade však nešlo o podnikateľskú činnosť, išlo o priateľskú výpomoc. Ďalej uviedla, že pevnú telefónnu linku odporcu využívala výlučne na pracovné účely. Po odvysielaní príspevku v dňoch 16. a 17.04.2002 v T. ju brat upozornil, že medzi je spolužiakmi sa hovorí o tom, že "vytunelovala" T. T. a mali dojem, že sa dopustila trestného činu. Jej matke, novinárke v dvojtýždenníku I., volali viacerí poslanci M. T. a žiadali ju o vysvetlenie uvedeného príspevku. Reakcie ľudí, ktorí ju poznali na uvedený príspevok, boli negatívne a okolo tejto relácie sa rozvíjala diskusia. Následne zažila posmešky, napr. i na I. práce alebo u nového zamestnávateľa, kde sa uchádzala o prácu. Potvrdila, že listiny predložené odporcom na č.l. 32- 59, a č.l. 97-100 sa mohli nachádzať v dokumentoch alebo e- mailovej schránke jej služobného počítača.

Ing. P. H., konateľ odporcu uviedol, že navrhovateľka sa v T. T. starala o inzerciu, asi jeden deň v týždni robila hlásateľku. Tvrdil, že poslanec M. T. Ing. M. v jednej reportáži upozornil, že existujú indície zneužívania médií na nelegálne podnikateľské aktivity v dvojtýždenníku I., kde pracovala matka navrhovateľky, boli tu

uverejnené komerčné inzeráty firmy L. a keďže u tejto firmy navrhovateľka kedysi pracovala, preveroval jej počítač a zistil, že tento zneužívala na súkromné podnikateľské účely. Rovnako navrhovateľka zneužívala telefón, keď po pracovnej dobe alebo cez víkendy telefonovala do U. a podobne. Navrhovateľka nebola upozornená na porušovanie pracovnej disciplíny, zo strany zamestnávateľa nebol s ňou rozviazaný pracovný pomer, prípad polícia nevyšetrovala, preskúmaval ho on ako riaditeľ.

Svedok R. G., konateľ obchodnej spoločnosti L. s.r.o. T., uviedol, že navrhovateľka od septembra 2001 do apríla 2002 nebola zamestnankyňou tejto obchodnej spoločnosti, nevykonávala pre ňu žiadnu činnosť, nebola jej vyplácaná žiadna odmena alebo náhrada a spoločnosť nikdy nesprostredkovávala prácu do G., nemala tu žiadne podnikateľské aktivity. Ďalej uviedol, že propagačný materiál na č.l. 98-100 nebol propagačným materiálom obchodnej spoločnosti L..

Svedkyňa E. S. uviedla, že od 01.01.2002 doposiaľ pracuje u odporcu vo funkcii šéfredaktorky a kontrolovala správu odvysielanú v relácií T. ohľadne navrhovateľky v dňoch l6.-17.04.2002, ktorá bola opakovaná asi l2 krát. Zverejneniu tejto správy predchádzala pracovná porada o vysokých telefónnych

účtoch navrhovateľky a boli jej ukázané materiály, ktoré sa našli v počítači navrhovateľky, riaditeľ jej povedal, že s navrhovateľkou bude rozviazaný pracovný pomer, a preto všetko nasvedčovalo, že správa, ktorá sa má odvysielať je pravdivá. Stanovisko navrhovateľky ani obchodnej spoločnosti L. nežiadala. Po odvysielaní správy ju okrem navrhovateľky nikto nežiadal o vysvetlenie, nepostrehla žiadne reakcie na odvysielanú správu od svojich známych ani od známych navrhovateľky. Tvrdila, že kľúče od kancelárie navrhovateľky, kde sa nachádzal jej počítač, telefón, fax mala iba navrhovateľka a tieto mohli ďalšie osoby využívať iba v jej prítomnosti. Uviedla, že podľa jej poznatkov je sledovanosť T. T. veľká.

Svedok P. K., bývalý zamestnanec odporcu uviedol, že sa podieľal na vysielaní relácie T. po technickej stránke a pamätal si i na odvysielaný príspevok zo dňa l6.-17.04.2002. Nestretol sa medzi zamestnancami odporcu so žiadnou reakciou na tento príspevok.

Svedkyňa E. P., sekretárka riaditeľa uviedla, že príspevok odvysielaný v dňoch 16-17.04.2002 nevidela, nepamätá sa na konkrétne reakcie naň. Tvrdila, že kľúče od kancelárie navrhovateľky mal i riaditeľ. Uviedla, že vzťahy medzi navrhovateľkou a riaditeľom boli napäté a riaditeľ sa ich snažil riešiť i rozhovorom s otcom navrhovateľky.

Svedok C. Š., externý spolupracovník odporcu uviedol, že listinné dôkazy z č.l. 32-59 našiel v služobnom počítači navrhovateľky, ktorý "čistil" podľa pokynu odporcu a tomuto ich aj odovzdal.

Svedok Š. H., otec navrhovateľky uviedol, že príspevok odvysielaný v dňoch 16.-17.04.2002 videl, tento ho neprekvapil, nakoľko vedel o naštrbených vzťahoch

navrhovateľky a riaditeľa odporcu. Navrhovateľka pravdivosť správy poprela. Po odvysielaní sa ho spoločníci a kamaráti pýtali, čo sa deje, boli prekvapení, že navrhovateľka by niečo také urobila. On celú záležitosť nemienil riešiť ani s nikým rozoberať, povedal len, že príspevok nie je pravdivý. Ďalej uviedol, že navrhovateľka mala doma k dispozícií vlastný počítač s pripojením na internet, telefón, kopírku.

Svedkyňa Mgr. V. H., matka navrhovateľky uviedla, že príspevok odvysielaný v dňoch 16-17.04.2002 videla a nepríjemne ju prekvapil. Následne ju oslovili poslanci M. T. B. a Ing. M., ktorý sám bol prekvapený, že takáto správa bola odvysielaná, pretože problém, ktorý riešili sa vôbec netýkal navrhovateľky, ale dvojtýždenníka I., kde ona pracovala ako šéfredaktorka. V súvislosti s odvysielaným príspevkom ju oslovili tiež kolegovia - novinári - M. K. (P.), R. T. (T.), Ľ. S. (T. N.), ktorí boli negatívne prekvapení a ona im musela vysvetľovať, že správa nie je pravdivá a predovšetkým, že prípad nevyšetruje polícia, čo bolo veľmi nepríjemné. Ďalej uviedla, že navrhovateľka mala doma k dispozícií vlastný počítač s pripojením na internet, telefón , kopírku.

Svedok, M. B., priateľ navrhovateľky uviedol, že odvysielaný príspevok videl zo záznamu, ktorý mu poskytla navrhovateľka. Reakcia známych a priateľov navrhovateľky bola negatívna, opakovane sa na spoločných stretnutiach tento príspevok preberal, niektorí verili, že je nepravdivý, iní rozmýšľali, či na ňom nie je niečo pravdivé. Bol toho názoru, že príspevok poškodil navrhovateľku medzi známymi i v práci.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jaj bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § l3 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku l najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Predmetom ochrany osobnosti podľa § 11 Občianskeho zákonníka sú také rýdzo osobné práva občana, ktoré ovplyvňujú rozvoj jeho osobnosti a sú s ním úzko späté, pričom cieľom a zmyslom tejto občianskoprávnej ochrany je všestranný rozvoj a uplatnenie osobnosti človeka. V súdenej veci je predmetom ochrany občianska česť a ľudská dôstojnosť navrhovateľky, ktorá síce nebola v urážlivom prejave odporcu označená plným menom a priezviskom, ale ako „L. H.“, čo súd považoval za dostatočné, aby jej totožnosť bola konkrétne určená pre

okruh ľudí , ktorí ju poznali buď osobne alebo prostredníctvom vysielania T. T.

Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je jednak preukázanie skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu a jednak to, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanoveniami § 11 a násl. Občianskeho zákonníka. Obe náležitosti musia byť splnené súčasne, aby vznikol právny vzťah, ktorého obsahom je právo domáhať sa ochrany podľa citovaných zákonných ustanovení a povinnosť súdom uložené sankcie znášať. Neoprávneným zásahom do práv chránených týmito zákonnými ustanoveniami bude zásadne nepravdivé alebo pravdu skresľujúce tvrdenie alebo pravdivé tvrdenie, ktoré sa dotýka intímnej sféry života občana, ktoré je objektívne spôsobilé narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 a násl. Občianskeho zákonníka a garantované Ústavou Slovenskej republiky a Listinou základných práv a slobôd. Nie každý neoprávnený zásah do práv chránených je spôsobilý splniť tieto náležitosti a je potrebné neoprávnený zásah posudzovať s prihliadnutím na prostredie, v ktorom k zásahu došlo, na subjekt zásahu, objekt zásahu, na jeho obsah, pokiaľ spočíval v skutkových tvrdeniach, na intenzite a na ostatných okolnostiach, za ktorých bol vykonaný.

Z vykonaného dokazovania s poukazom na citované zákonné ustanovenia mal súd za preukázané, že návrh bol podaný dôvodne. Odporca opakovaným odvysielaním príspevku v relácií T. v dňoch 16.-17.04.2002 v znení "T. T. touto formou ďakuje poslancovi M. zastupiteľstva Ing. J. M., ktorý v jednej reportáži upozornil na indície zneužívania médií na nelegálne podnikateľské aktivity L. H.. Táto zatiaľ interná pracovníčka televízie bez vedomia svojho zamestnávateľa zneužívala služobný internet, počítač, telefón a inú telekomunikačnú techniku na svoje podnikateľské aktivity pre firmu L. v oblasti sprostredkovania práce do G., ale aj v tuzemsku. Vedenie T. T. má v tejto súvislosti k dispozícii relevantné písomné dôkazy, ktoré postačujú na to, aby so spomínanou L. H. bol okamžite rozviazaný pracovný pomer za hrubé porušovanie pracovnej disciplíny. Prípad sa vyšetruje." neoprávnene zasiahol do práva na občiansku česť a ľudskú dôstojnosť navrhovateľky, keď informácie uvedené v tomto príspevku súd považoval za nepravdivé a za pravdu skresľujúce.

Pokiaľ ide o prvú vetu citovaného príspevku "T. T. touto formou ďakuje poslancovi M. zastupiteľstva Ing. J. M., ktorý v jednej reportáži upozornil na indície zneužívania médií na nelegálne podnikateľské aktivity L. H.", súd ju považoval za nepravdivú informáciu jednak z dôvodu, že z reportáže uverejnenej v T. T. s poslancom M. T. Ing. J. M. uverejnenej koncom februára 2002 a zo zápisnice zo zasadnutia komisie spoločenských vzťahov a regionálneho rozvoja pri M. v T. zo dňa 06.05.2002 zistil, že reportáž sa týkala výlučne uverejňovania komerčných inzerátov v dvojtýždenníka I. vydávaného M. T. a žiadnym spôsobom sa netýkala navrhovateľky, ani T. T. a Ing M. sa na zasadnutí komisie vyjadril, že o zverejnených informáciách, ktoré mal údajne povedať sa dozvedel až z televízie jednak z dôvodu, že nebolo v konaní preukázané, že navrhovateľka vykonávala nelegálne podnikateľské aktivity. Čo je podnikateľská činnosť vyplýva z § 2 Obchodného zákonníka a ide o sústavnú činnosť vykonávanú samostatne podnikateľom vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku. Pojem nelegálny podľa výkladového slovníka znamená nezákonný, protiprávny, ilegálny, evokuje teda protiprávnu činnosť navrhovateľky, ktorú súd nemal za preukázanú.

Pokiaľ ide o druhú vetu odvysielaného príspevku "Táto zatiaľ interná pracovníčka televízie bez vedomia svojho zamestnávateľa zneužívala služobný internet, počítač, telefón a inú telekomunikačnú techniku na svoje podnikateľské aktivity pre firmu L. oblasti sprostredkovania práce do G., ale aj v tuzemsku.", bolo v konaní preukázané, čo navrhovateľka i potvrdila, že občas využila internet na súkromný účel, nie však v neprimeranej miere, nakoľko PC a internet mala i doma, mala svoj mobilný telefón, telefonáty s jej telefónneho čísla sa preukázateľne vykonávali i v čase jej práceneschopnosti, resp. neprítomnosti na pracovisku, pričom kľúče od jej kancelárie, kde sa spomínaná technika (PC, telefón, fax) nachádzali, mal k dispozícii i štatutárny zástupca odporcu. Využitie technických prostriedkov odporcu na súkromné účely bolo možné zo strany odporcu riešiť podľa príslušných ustanovení Zákonníka práce. Nebolo v konaní preukázané, že navrhovateľka technické prostriedky odporcu zneužívala na podnikateľské aktivity pre firmu L. t.j. obchodnú spoločnosť L. spol. s r. o. T.. Svedok G., konateľ tejto obchodnej spoločnosti, rozhodne toto tvrdenie poprel a žiaden relevantný dôkaz o tomto tvrdení nebol odporcom predložený. Pokiaľ sa našlo v dokumentoch resp. e-mailovej schránke PC navrhovateľky e-maily alebo súkromné listiny, nie je možné bez ďalšieho považovať takúto činnosť navrhovateľky za zneužívanie techniky na podnikateľské aktivity, keď podnikateľská činnosť jej nebola preukázaná. Išlo o pravdu skresľujúcu informáciu.

Pokiaľ ide o tretiu vetu "Vedenie T. T. má v tejto súvislosti k dispozícii relevantné písomné dôkazy, ktoré postačujú na to, aby so spomínanou L. H. bol okamžite rozviazaný pracovný pomer za hrubé porušovanie pracovnej disciplíny" súd zistil, že pracovnoprávny vzťah medzi účastníkmi tohto konania založený pracovnou zmluvou bol skončený navrhovateľkou podľa § 69 ods. l písm. b/ Zákonníka práce okamžitým skončením pre nevyplatenie mzdy za mesiac apríl 2002. Otázka, či mal v období zverejnenia uvedeného príspevku odporca k dispozícii listinné dôkazy, ktoré by postačovali k platnému okamžitému skončeniu pracovného pomeru za hrubé porušovanie pracovnej disciplíny, nie je otázkou, ktorú by súd mal riešiť v tomto konaní, nakoľko platnosť rozviazania prac. pomeru sa rieši v samostatnom súdnom konaní a posudzuje zo stránky nielen hmotnoprávnej, ale i formálnej len na základe žaloby podanej v zákonnej prekluzívnej lehote. Jednoznačne bolo preukázané, že odporca pracovný pomer s odporkyňou žiadnym spôsobom neskončil, bol skončený zo strany navrhovateľky pre nezaplatenie mzdy, a preto súd toto tvrdenie odporcu považoval za nepravdivé a pravdu skresľujúce.

Pokiaľ ide o poslednú vetu "Prípad sa vyšetruje", výkladový slovník pojem vyšetriť vysvetľuje - zistením podrobnosti objasniť, vyšetriť priestupok, vyšetriť pravdivosť údajov, úradne klásť otázky na objasnenie činu, trestné a súdne vyšetrovanie, prípadne lekárske vyšetrenie. Ide o pojmový termín viažuci sa k trestnému poriadku a evokuje u právnickej i laickej verejnosti význam, že prípad vyšetruje vyšetrovateľ, polícia, súd. Toto tvrdenie bolo nepravdivé.

Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný v jeho základe, keď odporca opakovaným odvysielaním príspevku s nepravdivým a pravdu skresľujúcim obsahom ponímajúc ho ako jednu ucelenú informáciu porušil právo navrhovateľky na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ktorý zásah bol objektívne spôsobilý privodiť zníženie dôstojnosti a vážnosti navrhovateľky v spoločnosti. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že riešenie pracovnoprávnych a vzťahových problémov medzi zamestnancom a zamestnávateľom prostredníctvom opakovaného denného spravodajstva v regionálnej televízii je neprimerané, nezvyklé, neštandardné a zrejme nemá ani oporu v zvyklostiach elektronických médií, čo má regionálne denné spravodajstvo obsahovať. Toto je však otázka pre prevádzkovateľa a prispievateľa T. T.. Z týchto dôvodov súd návrhu vyhovel a uložil odporcovi povinnosť zabezpečiť na vlastné náklady v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku odvysielanie príspevku v relácii T. v T. T. s jeho zaradením po dobu 24 hodín od premiéry v každej jeho repríze s nasledovným obsahom: "T. T. oznamuje, že informácie, ktoré boli odvysielané v relácii T. v dňoch 16. a 17.04.2002 a v ktorých bolo uvedené, že T. T. ďakuje poslancovi M. zastupiteľstva Ing. J. M., ktorý mal v jednej reportáži upozorniť na indície zneužívania médií na nelegálne podnikateľské aktivity L. H., že táto zatiaľ interná pracovníčka televízie bez vedomia svojho zamestnávateľa zneužívala služobný internet, počítač, telefón a inú telekomunikačnú techniku na svojho podnikateľské aktivity pre firmu L. v oblasti sprostredkovania práce do G., ale aj v tuzemsku, že vedenie T. T. má v tejto súvislosti k dispozícii relevantné písomné dôkazy, ktoré postačujú na to, aby so spomínanou L. H. bol okamžite rozviazaný pracovný pomer za hrubé porušovanie pracovnej disciplíny a že sa prípad vyšetruje, nie sú pravdivé a T. T. sa touto cestou za odvysielanie týchto informácii L. H. ospravedlňuje."

Lehotu na plnenie povinnosti odporcu súd stanovil v súlade s § 160 O.s.p., ktorú považoval za primeranú k príprave odvysielania príspevku.

Súd návrh zamietol v časti, v ktorej žiadala navrhovateľka v príspevku odvysielať jej celé priezvisko, nakoľko nepovažoval znenie správy s jej plným priezviskom za adekvátne, nakoľko i v príspevku, ktorým došlo k neoprávnenému zásahu bolo uvádzané jej priezvisko len v skratke "H.".

Pokiaľ ide o návrh navrhovateľky na priznanie zadosťučinenia v peniazoch v zmysle § l3 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka súd sa zaoberal otázkou, či boli splnené zákonom kvalifikované podmienky pre priznanie zadosťučinenia v peniazoch a to, či morálne zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia sa v tomto konkrétnom prípade javí ako nepostačujúce a či neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Pokiaľ ide o mieru, akou bola zásahom znížená dôstojnosť alebo vážnosť navrhovateľky v spoločnosti a následnú reakciu, ktorú zásah vyvolal v jej rodinnom, pracovnom či inom prostredí, treba poukázať na to, že televízne vysielanie je z hľadiska rozsahu jeho pôsobenia jedným z najdostupnejších zdrojov informácií širokej verejnosti, a preto ak k neoprávnenému zásahu dôjde týmto elektronickým médiom, treba vychádzať z toho, že mal širokú publicitu. Vzhľadom ku skutočnosti, že zásah bol spojený so znížením dôstojnosti a vážnosti navrhovateľky v spoločnosti, zakladá nárok navrhovateľky domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy súd vychádzal z tej skutočnosti, že T. T. je regionálnym elektronickým médiom a podľa tvrdení odporcu má jej televízny vysielač dosah 45 km a sleduje ho 17,2 % populácie, ktorej je signál dostupný ako i zo skutočnosti, že navrhovateľka bola v odvysielanej správe označená len menom - L. a priezviskom H., čím bol obmedzený počet ľudí, ktorí mohli osobu navrhovateľky identifikovať s osobou označenou ako L. H., na jej rodinu, známych, priateľov, známych jej rodiny a pravidelných divákov televízie, ktorí ju mohli poznať z vysielaní, kde bolo uverejnené jej celé meno a priezvisko. Z týchto dôvodov súd považoval za primeranú výšku náhrady nemajetkovej ujmy s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, sumu 20.000,-Sk.Vo zvyšnej časti návrh na náhradu nemajetkovej ujmy zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § l42 ods.3 O.s.p. a priznal navrhovateľke plnú náhradu trov konania, nakoľko bola neúspešná len v pomerne nepatrnej časti (označenie plným priezviskom) a v časti náhrady na nemajetkovú ujmu, ktorého výška závisela od úvahy súdu. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 3.000,-Sk (2.000,-Sk z návrhu na začatie konania na ochranu osobnosti a 1.000,-Sk - 5 % zo sumy 20.000,-Sk priznanej ako náhrada nemajetkovej ujmy), z odmeny zástupcu navrhovateľky za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie návrhu) po 2.420,-Sk, spolu 4.840,-Sk a 2 x 100,-Sk režijný paušál, spolu 200,-Sk podľa § l3 ods. l, 6, § 16 ods. 1 písm. a/, c/, § 19 ods. 3 Vyhl. č. 163/2002 Z.z. a z odmeny zástupcu navrhovateľky za úkony právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 19.05.2005 vo výške 601,-Sk (1/4-ina odmeny, keď pojednávanie bolo odročené bez prejednania veci) a 1 x 150,-Sk režijný paušál, účasť na pojednávaní dňa 13.09.2005, ktoré trvalo dlhšie ako dve hodiny - 2 x 2.404,-Sk, spolu 4.808,-Sk a 1 x 150,-Sk režijný paušál, za účasť na pojednávaní dňa 13.12.2005 - 1 x 2.404,-Sk a 1 x 150,-Sk režijný paušál, účasť na pojednávaní dňa 09.02.2006, ktoré trvalo viac ako dve hodiny -2 x 2.510,-Sk, spolu 5.020,-Sk a 1 x 164,-Sk režijný paušál, účasť na pojednávaní dňa 13.06.2006, ktoré trvalo viac ako dve hodiny - 2 x 2.510,-Sk, spolu 5.020,-Sk a 1 x 164,-Sk režijný paušál, účasť na pojednávaní dňa 15.06.2006, na ktorom bol vyhlásený rozsudok l.255,-Sk (1/2-ica úkonu) a 1 x 164,-Sk režijný paušál, 19 % DPH k odmene za úkony právnych služieb po 01.05.2005 vo výške 3.630,-Sk podľa § 10 ods. 1, § 11 ods. 1, § 14 ods. l písm. d/, ods. 4 a § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 Vyhl.č. 655/2004 Z.z.. Pri určení hodnoty jedného úkonu právnej služby súd vychádzal jednak z neurčitej hodnoty - požadovaného ospravedlnenia a jednak z hodnoty určitej - priznanej náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,-Sk vždy podľa aktuálneho znenia Vyhlášky MS SR o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Spolu predstavujú trovy konania sumu 31.720,-Sk.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trenčín.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum, v počte 2 rovnopisov) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 42 O.s.p.).

Odvolanie proti tomuto rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

- rozhodoval vylúčený sudca,

- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),

- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Ak si odporca nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozsudkom riadne a včas, môže navrhovateľka podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).